

HOW FAR CAN YOU GO? THE PROHIBITION OF TECHUM SHABBOS

Beshalach

רָאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יּוֹמִים שְׁבַע | אִישׁ תַּחַת יָדָיו אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמְקוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

Mark that the LORD has given you the sabbath; therefore He gives you two days' food on the sixth day. Let everyone remain where he is: **let no one leave his place on the seventh day.**"

What is the simple and the midrashic meaning of this pasuk, verse?

Rashi

: שבו איש תחתיו. מכאן סמכו חכמים ד' אמות ליוצא חוץ לתחום (ערובין נ"א

אל יצא איש ממקומו. אלו אלפים אמה של תחום שבת (מכילתא), ולא במפרש – שאין תחומין אלא מדברי סופרים
: – ועקרו של מקרא על לוקטי המן נאמר

ABIDE YE EVERY MAN IN HIS PLACE (lit., beneath himself) — From here the Sages derived a support for the permission that a person who has gone beyond the Sabbath limit may move within a space of four cubits (Mekhilta d'Rabbi Yishmael 16:7; Eruvin 51a).

LET NO MAN GO OUT OF HIS PLACE — These are the 2,000 cubits of the Sabbath limit (Mekhilta d'Rabbi Yishmael 16:29); but this is not expressly mentioned here, because the command relating to the Sabbath limits is only an institution of the Sopherim. The text itself was really spoken about those who gathered the Manna (i. e., it does not constitute a prohibition regarding the Sabbath for all men and at all periods but was intended to forbid anyone to go out into the field to gather the Manna; cf. Sotah 30b).

Ibn Ezra

שבו איש תחתיו. באהלו. ופי' אל יצא איש ממקומו ללקוט המן כאשר עשו אנשים שיצאו ללקוט

Stay each one in his place. In his tent, ie. no one should go out to collect the Manneh as the people had (sinfully) done to go out to collect (on Shabbat).

Haketav Vehakabalah 19th cent. Ger.

אל יצא. בספ"ק דעירובין נפקא לן נמי מהך קרא איסור הוצאה דדרשינן אל יוציא, ואפי' למאן דאמר התם דעיקר
קרא לתחומין הוא דאתי מודה דדרשינן מניה נמי אל יוצא (עיין רשב"א בחידושו ריש מסכת שבת), ואין זה זרות
כ"כ להחליף העומד ביוצא, כי שרש יצא אף שהוא בכל מקום פועל עומד מצאנוהו יוצא (כבעמוס ה"ג) העיר
היוצאת אלף, שפירש"י המוציאה אלף, (ובראה י"ד כ"ב) היוצא השדה שפירש לראב"ע מה שיוצא השדה,

We learned in Eruvin from this verse also the prohibition to carry from private to public and public to private domain, for we interpret do not go out- do not take out, and even according to

the one who says that techumin (the prohibition of going out too far) is the main meaning agrees that it also means not to take out, and this is not strange for in Amos 5,3 it says the city which takes out (yotzet) one thousand and Rashi says it means which takes out 1000 people. ...

Talmud Eruvin 51a

הני אלפים אמה היכן כתיב דתניא שבו איש תחתיו אלו ארבע אמות אל יצא איש ממקומו אלו אלפים אמה

The Gemara raises a fundamental question: **These two thousand cubits, where are they written** in the Torah? The Gemara answers that it is **as it was taught** in a *baraita*: “**Remain every man in his place**” (Exodus 16:29); **these are the four cubits**, which constitute the minimum Shabbat limit, e.g., for one who ventured beyond his prescribed limit. “**Let no man go out of his place**” (Exodus 16:29); **these are the two thousand cubits** of the Shabbat limit for one who remains in his place. Unless otherwise specified, the measure of one’s place is two thousand cubits.

מנא לן אמר רב חסדא למדנו מקום ממקום ומקום מניסה וניסה מניסה מגבול וגבול מחוץ וחוף מחוץ דכתיב ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה וגו'

The Gemara asks: **From where do we** derive that this is the measure of one’s place? **Rav H̄isda said: We derive** this by means of a verbal analogy between the term **place** written here: “Let no man go out of his place,” and **from** the term **place** written with regard to an unwitting murderer: “Then I will appoint you a place to where he shall flee” (Exodus 21:13). This last verse mentions both place and fleeing, **and** the term **place** is derived **from** the term **fleeing**. **And** the term **fleeing** is derived **from** the term **fleeing**, written in a different verse with regard to the unwitting murderer: “But if the slayer shall at any time come outside the border of the city of his refuge, whither he has fled” (Numbers 35:26). **And** the term **fleeing** is derived **from** the term **border**, which appears in the same verse. **And** the term **border** is derived **from** the term **border**, as it states there: “And the avenger of blood find him outside [*miḥutz*] the borders of the city of his refuge” (Numbers 35:27). Since this verse mentions both the term border and the term outside, the term **border** is derived **from** the term **outside**. **And** the term **outside** is derived **from** the term **outside**, **as it is written** with regard to the Levite cities, which also served as cities of refuge: “**And you shall measure from outside [*miḥutz*] the city on the east side two thousand cubits**, and on the south side two thousand cubits, and on the west side two thousand cubits, and on the north side two thousand cubits” (Numbers 35:5). From this chain of identical terms, the meaning of the term place stated in connection with Shabbat is derived from the two thousand cubits mentioned with regard to the Levite cities.

Rambam Book of Mitzvot Negative #321

הזהיר שלא להלוך חוץ לתחום המדינה בשבת. והוא אמרו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי, ובאה הקבלה שגבול ההליכה שהיא אסורה מה שנוסף על אלפים אמה חוץ מן המדינה ואפילו אמה אחת וללכת אלפים אמה לכל צד מותר. ולשון מכילתא אל יצא

איש ממקומו אלו אלפים אמה. ובמסכת עירובין (דף י"ז:) אמרו לוקין על איסורי תחומין דבר תורה. ושם התבארו משפטי מצוה זו. (בשלה, זמנים הלכות שבת פכ"ו):

He warns not to go outside the boundary of a city on Shabbat.. And the tradition comes that the boundary of walking is what is more than 2000 amah (an amah is 18-24 inches) outside the city even on amah but to go 2000 amot in any direction is permitted...

Rambam Mishneh Torah (written later than the above)

Shabbat ch. 27

הַיּוֹצֵא חוּץ לְתַחוּם הַמְּדִינָה בְּשַׁבָּת לֹקֵה שְׁנַאֲמַר (שמות טז כט) "אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי". מְקוֹם זֶה הוּא תַּחוּם הָעִיר. וְלֹא נִתְּנָה תּוֹרָה שְׁעוֹר לְתַחוּם זֶה אֲבָל חֻכְמִים הֶעֱתִיקוּ שְׁתַּחוּם זֶה הוּא חוּץ לְשָׁנִים עֶשְׂרֵי מֵיל כְּנֶגֶד מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל. וְכֵךְ אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה רַבְּנוּ לֹא תֵצְאוּ חוּץ לְמַחְנֵה. וּמְדַבְּרֵי סוּפְרִים שֶׁלֹּא יֵצֵא אָדָם חוּץ לָעִיר אֲלֵא עַד אֶלְפִים אָמָה אֲבָל חוּץ לְאֶלְפִים אָמָה אָסוּר. שֶׁאֶלְפִים אָמָה הוּא מְגַרֵשׁ הָעִיר

If one goes out beyond the limit of the town on the Sabbath, he is lashed, for it is written: "Let no man go out of his place on the seventh day" (Exodus 16:29), and *place* in this verse signifies *city limit*. The Torah does not define the extent of this limit, but the Sages had a tradition that it is twelve miles, corresponding to the size of the Israelite camp in the wilderness; so this is what our teacher Moses meant to say to them: You shall not go out of the camp. The sages have enacted that one may not go out of the town beyond two thousand cubits, for two thousand cubits (0.7 miles) is defined as *open land about the city* (Numbers 35:5).

נִמְצְאָתָ לִמַּד שֶׁמִּתֵּר לְאָדָם בְּשַׁבָּת לְהֵלֵךְ אֶת כָּל הָעִיר כְּלֵה אֶפְלוֹ הֵיְתָה כְּנִינְיָה. בֵּין שְׁהֵיְתָה מְקַפֶּת חוֹמָה בֵּין שֶׁלֹּא הֵיְתָה מְקַפֶּת חוֹמָה. וְכֵן מִתֵּר לוֹ לְהֵלֵךְ חוּץ לָעִיר אֶלְפִים אָמָה לְכָל רוּחַ מְרַבְּעוֹת כְּטַבָּלָה מְרַבְּעֵת כְּדֵי שִׁיְהִיָּה נִשְׁכָּר אֶת הַזְּוִיּוֹת. וְאִם יֵצֵא חוּץ לְאֶלְפִים אָמָה מִכֵּין אוֹתוֹ מִפֶּת מְרֻדוֹת עַד שָׁנִים עֶשְׂרֵי מֵיל. אֲבָל אִם יֵצֵא וְהִרְחִיק מִן הָעִיר יֵתֵר עַל שָׁנִים עֶשְׂרֵי מֵיל אֶפְלוֹ אָמָה אַחַת לֹקֵה מִן הַתּוֹרָה

From this you may conclude that one may walk anywhere within the city on the Sabbath, even if it is large as Nineveh, whether it is walled or not. Furthermore, one may walk up to two thousand cubits (3500

feet to 4000 feet) outside of the city limits in any direction, the permitted area resembling a square tablet. And if he went out of the 2000 amot we give him rabbinic lashes.. But if he goes more than 12 mil (12 times 2000 amot, about 8 miles or 9) , even one amah more, he gets torah lashes (for a torah violation).

(Seems to be based on the Jerusalem Talmud Eruvin 3, 4)

Rosh (same as Ramban, Baal Hamaor) Eruv. 1, 26

ומיהו גמרא דידן סבר לרבנן ליכא שום תחום שבת דאורייתא ואפילו י"ב מיל מדקאמרי' פרק כלל גדול (שבת דף סט.) דידע לה בתחומין ואליבא דר"ע משמע דלרבנן ליכא איסור דאורייתא בתחומין. ולקמן פרק מי שהוציא והו (עירובין דף מו.) קאמרינן אמר ליה רבא לאביי מכדי עירובי תחומין דרבנן:

In our gemara (Bavli) it holds that there is no tehum shabbat from the torah, even 12 mil.. Even Rabbi Akiva... and Rava said.. Eruvei techumin are rabbinic.

There are then 3 views. What are they?

A Midrash which seems to support the stricter view and which indicates that this is a fundamental law. How so?

Yevamot 47b

אמרה לה אסיר לן תחום שבת (רות א, טז) באשר תלכי אלך אסיר לן יחוד (רות א, טז) באשר תליני אלין

The Gemara reconstructs the original dialogue in which Naomi attempted to dissuade Ruth from converting: Naomi **said to her:** On Shabbat, **it is prohibited for us** to go beyond **the Shabbat limit**. Ruth responded: **“Where you go, I shall go”** (Ruth 1:16), and no further.

Naomi said to her: **It is forbidden for us to be alone together** with a man with whom it is forbidden to engage in relations. Ruth responded: **“Where you lodge, I shall lodge”** (Ruth 1:16), and in the same manner.

Is the violation of Techum Shabbos like one of the 39 prohibitions or is it a stand alone problem? Would the following Rambam apply to it?

Rambam Shabbat 1,1

שְׁבִיתָהּ בַּשְּׁבִיעִי מִמְּלָאכָה מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁנֹאמַר (שְׁמוֹת לַד כֹּא) "וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת".
וְכֹל הָעוֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה בְּטֵל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעֵבֶר עַל לֹא תַעֲשֶׂה שְׁנֹאמַר (דְּבָרִים ה' יד) "לֹא
תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה":

To rest on the seventh day of the week is a positive command, for it is written: "On the seventh day you shall rest" (Exodus 23:12). Anyone who works on it negates a positive command while transgressing a negative command, for it is written: "You shall do no work" (Exodus 20:10).

(Netziv: There is a positive mitzvah to stay in your place!)

Are your vessels, clothing part of the issue too?

If you need to go far to save your life, can you take your stuff with you? (yes.)

Would removing stuff be a torah law or a rabbinic law not to have your things go out (if you gave them to someone who was leaving the area)?

What is the idea of techum Shabbos?

Hizkuni, French Medieval @commentator

אל יצא איש ממקומו אינו צריך לצאת ממקומו לבקש פרנסת היום שהרי מאתמול הכינותי לו.

Don't go out of your place, you don't have to leave your place to pursue a living for the day because the day before I prepared it for you.

Ohr Hahayim, R. Chaim Bennatar

ואמרו אל יצא איש פירוש כי ה' לא הוריד המן לצד שלא יצטרכו לצאת איש ממקומו וגו',

Don't go out, ie. Hashem did not make the Maneh fall on Shabbat so they would not have to go out from their place.

(JF: ie. Techum Shabbos is a blessing so you don't have to leave home once a week.)

Shadal, 19th cent. Italy

והנה כמו שלדורות היו צריכים לשבות מצאת אל השדה לעבוד האדמה או לרעות הבהמות, כן הם שלא היתה להם מלאכה אחרת למצוא מחייתם רק לצאת וללקוט המן, נאסר להם לצאת ממקומם ללקוט המן כי היא עיקר עבודתם.

(JF: It is a special law for the desert) Just as in all generations they needed to stop going out to the field to work the land or graze the animals, so too they who had no other work to find their living, just to collect Maneh, it was forbidden to them to go out of their place to collect the man for this is their main work.

(It should be noted that Karaites didn't go out of their homes on Shabbat. We strongly disagree.)

Practical bottom line: Can one not walk through Shelby Farm on Shabbat because it is well over a mile or can one do the walk because it is swallowed up by the surrounding city dwellings? I am still investigating! Rabbi JF